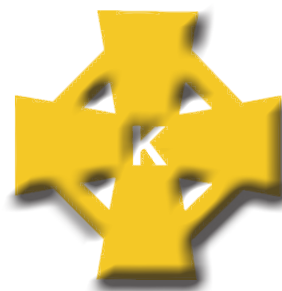

LEKMAN i KYRKAN

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund

1
2015

Daggdroppen ger liv där den faller

En kärleksfull blick likaså

Ansvarig utgivare**Anders Nordberg**Nygårdsvägen 32
554 74 Jönköping
cagnordberg@hotmail.com**Redaktör**Britt-Louise Madsen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
madsensis@gmail.com**Redaktionskommitté**Birgitta Ericsson Löfgren
Svanebacksvägen 3
263 62 Viken
042-23 70 70
birgitta.e.lofgren@telia.comBeryll Grandell
Karlafeldtsgratan 8
632 27 Eskilstuna
016-51 60 73
beryll@telia.com**När det gäller medlemskap**Juhani Ahonen
Rådhusgatan 81
831 45 Östersund
063-12 30 30
070-557 82 41
juhani.ahonen@gmail.com**Förbundets plusgiro**Medlemsavgifter o gåvor
Pg 50 27 87 - 5Medlemsreg och prenumeration
Allan Forsberg
Kimröksgatan 5
296 35 Åhus
044-240527
lekmanna@globalnet.netLH Tryck, Box 224
523 25 Ulricehamn**Hemsidan**

www.lekmanikyrkan.se

UPPHOVS RÄTTSSKYDD**Allt material, texter och bilder, som publiceras i "Lekman i Kyrkan" och på hemsidan www.lekmanikyrkan är upphovsrättsskyddat.****Användning får ske endast med Svenska Kyrkans Lekmannaförbunds tillåtelse.****Redaktionen****Riksmöte Mälardalen**

14 - 15 augusti

Solliden
Örebro församling

Talare

Göran Skytte

och

Prosten Em

Björn SvärdVi önskar alla välkomna
från landets samtliga stift

För detaljerat program se Lekman i Kyrkan nr 15 - 02

Riksmöte Syd*Du missar väl inte**Sommarmötet i Hjo?**Hjo folkhögskola den 31 juli - 2 augusti**Tema:**Stå därför fasta!**Hjo-dagarna vänder sig till alla, stora eller små, som längtar efter gemenskap, inspiration, undervisning, upplevelser, lovsång och avkoppling.**i samarbete med* **sensus**

Altarets sakrament

Se vi går upp till Jerusalem i heliga fastetider. Vi går först till tiden och platsen för instiftandet av Herrens heliga nattvard, ett av de nådemedel – Ordet och Sakramenten – som är vår räddning och som det åligger oss att rätt förvalta.

”Den natt då Herren Jesus blev förrådd, tog han ett bröd, tackade Gud, bröt det och gav åt lärjungarna och sade: ’Tag och ät. Detta är min kropp, som är utgiven för er. Gör detta till minne av mig.’

På samma sätt tog han bägaren, tackade Gud och gav åt dem och sade: ’Drick alla av den. Denna bägare är det nya förbundet i mitt blod, som är utgjuten för er till syndernas förlåtelse. Så ofta ni dricker av den, gör det till minne av mig.’”

På detta sätt beskrivs altarets sakrament (kommunion eller eukaristi), en helig handling som Kristus har instiftat, en helig handling där jordiska element förenas med Guds ord, en helig handling som ger syndernas förlåtelse.

Samma natt som den då Herren Jesus blev förrådd åt Jesus och hans lärjungar påskalammet (Luk 22:7-18), en måltid som bestod av stekt lammkött och osyrat bröd. Judarna åt denna måltid till minne av befrielsen från fångenskapen och uttåget ur Egypten samt som en förberedelse till ankomsten av Guds lamm (1 Kor 5:7).

Efter måltiden tog Jesus av det osyrade brödet, som hade bakats ut till stora platta kakor, bröt det och gav till sina lärjungar att äta. Jesus tog också bägaren, som innehöll vin, och räckte dem att dricka. I sakramentet äter vi bröd och dricker vin – ’Ni äter detta bröd och dricker av denna bägare’.

Kristi ord lägger dock en mycket större gåva i altares sakrament än den gåva som bröd och vin utgör. ”Tag och ät. Detta är min kropp. Drick alla av den. Ty detta är mitt blod, förbundsblodet, som är utgjuten för många till syndernas förlåtelse.”(Matt 26:26-28)

Även om vi bara ser och smakar bröd och vin, säger Jesus att han ger oss sin egen kropp och sitt eget blod med de jordiska tingen.

Hans kropp som senare på korset för oss utgavs i döden är verkligen närvarande med brödet. Hans blod som blev utgjuten för att vi skulle bli återlösta är verkligen närvarande med vinet.

Denna lära kallas ”realpresens”. Vår Herre och Frälsare delar underbara gåvor med oss. Välsignelsens bägare som vi välsignar, är den inte gemenskap med Kristi blod? Brödet som vi bryter, är det inte gemenskap med Kristi kropp? (1 Kor 10:16)

Även om vi av oss själva har svårt att förstå detta är Herrens ord klara och tydliga. Altarets sakrament är vår Herre Jesu Kristi sanna kropp och blod under bröd och vin, för att alla kristna ska äta och dricka det.

forts sid 4

forts fr sid 3

Kristus utgav så sin kropp i döden och han utgöt sitt dyrbara blod för att ta bort våra synder. *Just den kropp och det blod som var betalningen för vår förlåtelse ges åt oss i detta sakrament, i altarets sakrament, i Herrens heliga nattvard.*

Till varje nattvardsgäst säger Jesus: *'utges för er', 'utgjuts för er' – till syndernas förlåtelse (Luk 22:19,20)*. Så får vi som nattvardsgäster i glädje och tacksamhet ta emot Jesu försäkran: *'för dig'*. Varje troende kan säga: *'Mina synder är förlåtna.'*

I Jesu död upprättade Gud ett nytt förbund med sitt folk, en ny överenskommelse, precis som han hade lovat i Gamla testamentet: *'Jag skall förlåta deras missgärningar och deras synder skall jag inte mer komma ihåg.'* (Jer 31:34).

Vi vet alla att som troende nattvardsgäster är vi inneslutna i Guds förlåtelses förbund. Med *förlåtelsen* ger Gud oss också ett nytt liv och evig frälsning. *'Men om ni befriats från synden och blivit Guds slavar blir frukten att ni helgas och till slut får evigt liv'* (Rom 6:22).

Utan Jesu ord, hans uttalande till oss, skulle det inte finnas något sakrament. Vanligt bröd och vin kan inte förlåta synder. Herrens ord: *'utges för er//utgjuts för er //till syndernas förlåtelse'* gör måltiden till vad den är, ett nådemedel. Om vi litar på Jesu löften kan vi med frimodighet bekänna: *'I honom är vi friköpta genom hans blod och har förlåtelse för våra synder'* (Ef 1:7)

Kristi ord lägger hans förlåtelse i sakramentet och den som tror dessa ord har förlåtelse för sina synder. Genom sitt ord verkar Herren själv tro i våra hjärtan, så att vi litar på hans löften om förlåtelse, liv och frälsning. *Därför är det tron på Jesu ord som är helt avgörande.*

Nu går vi upp till Jerusalem i glädje över nådens medel, över Ordet och sakramenten, för att fira påskens verkliga glädje, glädjen över att vi är friköpta genom Jesu kropp och blod, över att vi får förlåtelse för våra synder och över att tron på hans ord ger oss tillgång till evigt liv!
Glad Påsk !

Anders Nordberg
Förbundsordförande

KYRKODAG I VALLDA

GÖTEBORGS STIFT

Vi var samlade till den sedvanliga kyrkodagen i Vallda lördagen den 27 sept. Kåren mötte oss med kaffe och smörgås i vapenhuset och när alla var samlade firade vi mässa under ledning av kyrkoherden Tomas Philipsson. Kollekten för dagen gick till Världens Barn. Efter en stunds "bensträckare" talade kyrkoherden kring ämnet Tacksamhet.

Det blev en skön stund med reflektioner kring bibelns budskap om tacksamhet och en mängd sånger i anslutning till detta.

Därefter var en mycket god lunch framdukad i församlingshemmet. Information från kyrkomötets horisont lämnades av Ulla Rickardsson och rapport från Rikskonventet i Alingsås av Evert Josefsson. Dagen avslutades med bön och "Herre Signe Du och råde"

Evert Josefsson

FÖR DIG

Jag förstår varför det heter september, oktober, november och december. Den sjunde, åttonde, nionde och tionde månaden. Månaderna fick de namnen när man räknade från och med mars och inte från och med januari.

Det är en markant vändning så här års. Jag kan förstå att man kunde räkna året från den här tiden, från första mars. I kyrkoåret vänds blickarna från Betlehem mot Golgata. Ur källaren tas pelargonerna upp och kommer på plats i de ljusa fönstren. Ljuset tar över men kampen mot den långa vintern är inte över. Allt är sammansatt. Trötthet och hopp kommer upp. Ljuset är skarpt men lågt. Fönstren är smutsigare än någonsin. Barmarken som kommer fram verkar död. Också min själs och mitt livs skavanker framstår tydligare för mig.

Vi har lämnat kyrkoårstiden som i så hög grad präglas av "Till dig". Jesus rider in till oss, till våra hjärtan, i advent. Gud kommer till oss, föds in i tiden, blir en människa under svåra villkor, vid julen.

Han kommer till oss, han ändrar vårt förhållande till hela livet, som får levas i Jesu namn; till främlingarna, som kommer som de vise männen från österns länder och till livets gåvor, hot och valmöjligheter under Trettondedagstidens söndagar.

Nu är vi inne i tiden "För dig". Livet är på allvar - men Jesus har levt, dött och uppstått just för dig och mig. Hade inte Jesus gått den här vägen för oss, genom död och uppståndelse, som vår Försonare och förebild, så vore varje människa, Kristustroende eller inte, i ett mycket sämre läge. Han är den som öppnar vägen till Det allra Heligaste. Förlåten i templet rämnar när han ger upp andan.

Det här är tiden då vi måste pröva oss själva i särskild relation till det och dem som finns omkring oss. De har rätt att förvänta sig rättvisa och mer, också nåd och kärlek, från oss, liksom vi från dem. Det behövs när rädslan griper omkring sig och rädslan för "de andra" växer till farliga proportioner. Det behövs när känslan av att bevaka och bevara det vi uppnått eller förvärvat tar över från lusten att dela och vara med i livets flöde.

Herre, du visar oss frihetens väg.
Fri är blott den som kan tjäna,
den som av kärlek kan glömma sig själv,
den som fått mycket förlåtenhet.
Visa oss vägen, du frihetens Herre.
Ge oss nu viljan att gå den.
Sv Ps 738:2

Anders Wejryd
Ärkebiskop emeritus

Vad händer till hösten?

I samarbete med de två nordligaste stiftet, Luleå och Härnösands stift planerar vi för ett Riksmöte Norr. Under några dagar samlas vi under augusti eller början av september för gemenskap, intressanta samtal med goda föredrag m.m.

Skellefteå kallas ibland ”Guldstaden” på grund av Boliden AB:s långvariga verksamhet i området, samt det berömda Skelleftefältet, ett av världens mineralrikaste. Ortnamnet Skellefteå, skrevs 1327 Skelepht, men ursprunget är okänt. Möjligen kommer det inte från det lokala ånamnet, utan både stadens och älvens namn har troligtvis tidigt samiskt ursprung. Skellefteälvens översta del är dock Sielutjokk i dalen Sielutvage. På sydsamiska heter staden Skillehte eller Syöldete och på umesamiska Syöldate. Ett vanligt smeknamn bland invånarna är Schtaan. På den lokala dialekten heter staden Sch’ället eller Schélet. Ett gammalt finskt namn är Heletti och på Olaus Magnus karta Carta marina kallas staden Skellitta.

I nummer 2 av Lekman i Kyrkan kommer ett detaljerat program med all information om tider och platser i de olika församlingarna. Riksmöte Norr har alltid varit ett uppskattat inslag i lekmännens samlingar och genererar stor inspiration inför ”arbetsåret”

Landskyrkan i Skellefteå

Sankt Olovs kyrka i Skellefteå

I sankt Olovs församling finns sedan många år en stark församlingskår där vi hoppas att många medlemmar och blivande medlemmar tar chansen att delta i vår grupp där vi känner en stor gemenskap.

Sunnanå kyrkogård. Ulf Lundström, Skellefteå museum, höll i kyrkogårdsvandringen i augusti.

Landskyrkan i höstkostym

Litteraturtips från

Argument

Texter

Lisbeth von Binsbergen

Lidja Hamenga

Corien Oranje

Hur kan jag tro på tillfälligheter

när jag ser dig

Snusar på dig,

Tar i dig.

Så fin,

Så liten

Av evighet tänkt

Långt innan stjärnorna fanns.

Mitt barn,

Vårt barn,

Guds barn

Är du

Vårt barn, Guds barn innehåller texter om det stora miraklet att få möta en ny människa för första gången, tryggheten i att få lämna sitt barn i Skapelsens händer och ord till tröst i stunder av kamp. Glädjeämnen och utmaningar för dagens föräldrar knyts ihop med erfarenheterna i Bibelns mödrar och fäder – vi har något viktigt gemensamt.

Bearbetning Linda Alexandersson

Översättning Lena Steenbrink

Illustrationer Marijke ten Catp

Vi är allesammans Guds barn

Jag vaknade upp i HIMLEN

Crystal McVea har alltid varit en trogen kyrkobesökare men i sitt hjärt blev hon aldrig riktigt övertygad om Guds existens. Detta fick en dramatisk ändring efter att hon som hon säger, hade en nära döden-upplevelse som förde hennes ansikte mot ansikte med sin skapare.

I sin bok, "Waking Up i heven" (att vakna upp i himlen) berättar Crystal detaljerat om sina erfarenheter vid en akut operation av en inflammerad bukspottkörtel.

Under läkarnas intensiva försök att rädda hennes liv, säger att hon förflyttades upp till himlen.

Där fick hon möta änglar och fick samtala med Gud.

McVea, från sydvästra Oklahoma, vet att hennes berättelse låter otroligt, vilket är varför boken inte skrevs. Till slut bestämde hon dock att berättelsen var värd att berättas.

I en intervju säger Crystal att hon en gång var den största skeptikern som inte kunde förstå hur man fick ihop barndomen så full av smärta och det lidande. Misshandeln som barn gick inte ihop med bilden av en mild kärleksfull Gud.

Men hon säger att hennes upplevelse i himlen förändrade allt detta.

Hur hamnade hon i himlen?

Crystal minns att hon var på sjukhuset den 10 december 2009. Efter en oavsiktligt överdosering med en smärtstillande medicin fördes hon i ilfart till akut operation där läkare arbetade förtvivlad för att rädda hennes liv, medan hennes mamma bevittnade hur hennes dotter låg döende. "Jag minns nästan varje detalj. Jag minns att jag låg i sängen. Min mor stod vid sängens fotända och jag upplevde att jag svävade iväg. Jag öppnade mina ögon och så till henne att jag älskade henne. Crystal minns tydligt hur hon slöt sina ögon för att i nästa sekund öppna dem och befinna sig i den mest underbara omgivning, en tunnel full av ljus, värme och kärlek.

Hon säger att hon ögonblickligen var förvissad om att hon var i himlen. Skillnaden fanns djupt inom henne.

Negativa känslor var borta och det var som om all kunskap omedelbart hade laddats ner till hennes hjärna.

På jorden var jag fastkedjad av mänskliga känslor som skam och skuld, "Jag hade genomgått en abort som tonåring. Efter aborten tänkte jag, "jag har gjort det nu. Om han var verklig, kunde han aldrig älska mig nu».

Men här i himlen var alla dessa tankar som bortblåsta. Crystal visste nu att hon var död. Hon kände hur hon blev omfamnad av lycka som hon aldrig tidigare hade upplevt. Hon insåg snart också att hon inte var ensam.

"Jag hade två ljusstoder som stod till vänster om mig och som jag omedelbart visste var två änglar. De hade antagit svagt mänskliga former och omgavs av svagt bärnstensfärgat ljus.

Hon minns hur hon talade med änglarna och att hon inte behövde använda sig av ord för att göra det. Det verkade som om de alla hade telepatiska förmågor och enkelt kunde tala med varandra.

Möte Gud

Det tog inte lång stund förrän jag insåg att det fanns en tredje "Person" på min högra sida. På hennes högra sida kände plöysligt igen Gud. Efter år av sorg och tvivel över hans existens och besvikele varför han skulle ha tillåtit henne att genomlida sexuella övergrepp vid en sådan ung ålder, liksom andra utmaningar, sade hon att hon genast föll för honom i tillbedjan.

"Vad jag såg och kände var bara detta vackert, strålande och glödande ljus. Det är det enda ord jag kan till och med tänka att avgöra det, "Men jag var väldigt medveten om att jag var framför den ende sanne Guden. Jag är en övertygad kristen. Jag tror att det var mötet med Fadern och Sonen och den helige Ande som öppnade mina ögon.

Crystal kände att det var här i himlen som hon ville vara. Kärleken och friden från Gud gjorde att hon inte hade någon lust att återvända till jorden. Herren ville ändå att hon skulle göra ett aktivt val.

"Då ... visade Gud mig mina fyra barn och han sa att jag kunde gå tillbaka och vara deras mamma eller jag kunde stanna där." Hon minns: "För första gången i mitt liv valde jag Gud ... Jag valde att stanna hos honom. Jag är så glad att han får mig att minnas just det - för första gången i mitt liv hade jag valt Gud".

Så Gud, änglarna och Crystal gick mot ljuset, säger hon. Gud sa till henne att beslutet var slutgiltigt och när jag hade gått över skulle jag inte kunna gå tillbaka.

Just där kände hon sig fullkomligt nöjd med sitt val.

När de fortsatte mot himlens port, sade Gud sig kommer att glömma: Han frammanade bilden av en liten flicka som skrattade och spelade, en flickasom Crystal blev mycket rörd av

"Jag fylldes av kärlek till den lilla flickan och när jag tittade ner på henne, förstod jag att det var en bild av mig själv.

Crystal tror att Gud ville att hon skulle förstå att han aldrig hade övergett henne aldrig ens i hennes mörkaste timmar, så han visade henne en bild av henne själv i 3-årsåldern. - tiden innan de sexuella övergrepp som för alltid hade förändrat hennes liv.

När hon med en känsla av gränslös kärlek såg på sig själv som den lilla flickan, upplevde hon samma medkänsla och omsorg som Gud alltid hade haft gentemot henne. Upplevelsen fick henne att se sig själv genom Guds ögon och hon kände hur en helande kraft kom över henne.

När de närmade sig grinden i slutet av tunneln, hörde Crystal plötsligt sin mammas röst som ropade Crystals namn. När hon hörde sorgen i mammans röst, blev hon genast fylld av medkänsla och bad Gud om att få återvända en kort stund för att berätta för sin mamma att hon var lycklig och hade beslutat att stanna på den andra sidan. Gud sa åt henne då att gå till sin mamma.

”Jag tyckte bara så synd om min mamma och jag vände mig om för att hitta henne och Gud sa,” Berätta för dem vad du kan komma ihåg, och hon svarade,” Jag kommer ihåg allt och jag kommer strax tillbaka.

Kommer tillbaka från himlen

Crystal öppnade plötsligt ögonen och fann sig omgiven av sjuksköterskor, läkare och hennes sörjande mor. De bombarderade henne med frågor för att se till att hon var vaken, Crystal försökte glida iväg tillbaka till tunneln, men var oförmögen.”Jag kände mig instängd, oförmögen att fly tillbaka till den andra sidan.”

Så småningom kom hon sakta tillbaka in i sig själv men saker och ting hade i grunden förändrats. Även om hon inte kommer ihåg alla detaljer har det mesta av vad som hände i himlen satt spår i henne för alltid. Hennes liv är helt förändrat och idag finns inget kvar av den gamla skeptikern. Trots att många tvivlar på sanningshalten i hennes berättelse, hävdar hon att allt hände som hon har beskrivit. Dessa minuter då hon verkligen var fysiskt död står för den tid då hon har ”varit den mest levande.”

Crystal McVea är förvisso inte den första person som påstår sig ha dött och mött Gud i himlen. Dessa berättelser handlar om upplevelser nära döden och följs ofta av såväl frågor som debatt knutna till många spännande uppfattningar, åsikter och svar från allmänheten. Sannolikt kommer vi många gånger även i framtiden att höra talas om nära-döden upplevelser.

Fr v Jannette Svensson och Alf Pettersson

En glad och uppsluppen kväll

Köpingsbygdens Församlingskår har haft en kväll som kändes glad och upplyftande med sånger och dikter om kärlek.

Jannette Svensson och Alf Pettersson framförde tillsammans ett stämningsfullt program med dikter, musik och sång där medlemmarna också medverkade. Ett 25-tal medlemmar hade mött upp och stämningen var ljus och glad från början till slut. Ordförande Gerd Holmström välkomnade och Jannette som tog vid betonade kärleken som den kraft till medmänsklighet vi behöver för att leva. Vi behöver ömheten, uppmuntran och inlevelseförmågan. Att vi ofta gör fel visar betydelsen av att vi behöver varandras hjälp.

Jannette och Alf bjöd på ett omväxlande och charmigt program! Jannette som läser Kvällsstunden hade hittat "guldkorn" av många författare t.ex. Stig Händelfors. Jeannettes inlevelseförmåga gick inte att ta miste på – hon deklamerade Nils Ferlin; "Kärleken kommer" Atle Burmans; "Kärlekens lov". Hon talade varmt om vardagens värdefulla kärlek och glädje, hur hon och maken Inge sågs första gången för 50 år sedan. Tillsammans sjöng vi utvalda psalmer!

Jannette talade varmt om Bo Senter och hans fina dikter o sånger och deklamerade; "Kärleken känner inga gränser". Hon berättade inlevelsefullt om Jan Arvid Hellström, Britt G Hallqvist och Lars Berghagen. Så kom Värmland på tal!

Alf Pettersson spelade "Värmlandsvisan" så vackert och inbjudande att den värmländska som fanns bland åhörarna tyckte det var toppen att få sjunga sin landsskapsång. Stämningen var munter när Jannette avslutade med Ingemar Anderssons "Nästan hundra"; vars sista vers slutade: Kurs i data träffa Beata gifta sig hoppas på Viagra". Gerd Holmström avtackade och tillägnade Jannette Bo Setterlinds dikt "I soluppgången". Som vanligt fick vi god smörgåsbuffé och avslutade med andakt, bön och psalm.

Text och foto
Barbro Slaug

VÅRKONVENT VÄLKOMMEN TILL LJUSDAL RAMSJÖ FÖRSAMLING

SÖNDAG DEN 12 APRIL

Ljusdals kyrka och
församlingsgård

SVENSKA KYRKANS
LEKMANNAFÖRBUND
UPPSALA STIFT

PROGRAM

Från kl 10.00 registrering
Kaffe/tea, smörgås i församlingsgården
(Konventsrådet sammanträder)

11.00

Högmässa i Ljusdals kyrka
Komminister Jan Anders Johansson
Vik Kyrkoherde Bo Johansson
Kantor Anneli Aspengren Sköld
Ljusdals kyrkokör

12.30

Kyrklunch i församlingsgården

13.45

Samling i kyrkan
”Orgelliv med nyrestaurerade orglar”
1700- och 1800-tal

Visning och korta orgelverk framförs
Orgelkommitten Anneli Aspengren Sköld

15.00

Kaffe och årsmötesförhandlingar i församlingsgården

16.30

Avslutning

Mötesbyrån i församlingsgården ombesörjer registrering och lämnar ut årsmöteshandlingar

ANMÄLAN**Vårkonvent i Uppsala stift 12 april 2015****Ljusdals församling****PROGRAM**

10.00 Välkomstkaffe o registrering
 11.00 Högmässa i Ljusdals kyrka
 12.30 Kyrklunch i församlingsgården
 13.45 "Orgelliv med nyrestaureerade orglar"
 15.00 Kaffe och Årsmötesförhandlingar
 16.30 Avslutning o hemfärd

KONVENTSAVGIFT

inkl samtliga måltider

Ingen kostnad för deltagande i konventet.
 Stiftsförbundet bjuder samtliga deltagare.

OBS**Sista anmälningssdag den 2 april**

Buss kommer att gå från
 Enköping kl 06.00.

Vi hämtar upp passagerare vid:
 Litslena kl 06.15,
 Vendel=Trafikplats Karby 191, kl 07.10
 Gävle kl 07.45.

Beräknad ankomst till Ljusdal 09.45
 Beräknad hemkomst till Enköping 21.00
 Förtäring kommer att finnas på bussen

Jag önskar åka buss

Jag stiger på vid

☐

Vi önskar samåka till Ljusdal

VARMT VÄLKOMNA

Reservation för sena ändringar

Vi anmäler

☐

Personer.....

Namn

Adress

Postnummer och Ort

Tel

Anmälan via post eller telefon till:

Ordförande Roger Karlsson

Tillinge Lisselås 6

74594 Enköping

Tel 0171- 446032

e-post

roger.rk.karlsson@svenskakyrkan.se

VÄLKOMNA till följande STIFTSSAMLINGAR våren 2014

- Uppsala stift:* **Stiftskonvent** Vårkonvent i Uppsala stift den 12 april i Ljusdals församling och församlingsgård. ”Orgelliv med nyrestaureerade orglar” visning och korta orgelverk framförs. Orgelkommitten och Anneli Aspengren - Sköld
För info ring Roger Karlsson 0171-446032
- Linköpings stift:* **Stiftskonvent** 25 april i Valdemarsvik.
Talare och övrigt program meddelas senare.
För info ring Britt Andersson 070 - 260 97 48
- Skara stift:* **Vårkonvent** 1Hjo den 25 april
Tema och program ej ftställt
För info Anders Åström 0322-530 32
- Strängnäs stift:* **Stiftskonvent** den 18 april i Hardemo sockenstuga.Stiftskonvent för Strängnäs stift med årsmöte kommer att hållas. Församlingsprästen Hariette Öberg medverkar med föredrag och leder andakt.
För information Beryll Grandell 016-516073
- Västerås stift:* **Vårkonvent** den 22 mars i Västerås
För information om program ring Gerd Holmström
- Växjö stift:* **Stiftskonvent** den 25 april i Bringetofta.
Komminister Pär A.J.Persson kåserar under eftermiddagen och håller andakt innan eftermiddagskaffet. Bringetofta Lekmannakår är värdkår för konventet.
För progr. info ring 0645-13025 Kerstin Göransson
- Lunds stift:* **Stiftskonvent** lördagen den 9 maj kl. 10.00 i Raus församlingshem/
Allhelgonakyrkan Sändningsmessa hålls i Välluvs kyrka
Tema: ”Kraft till tjänst är tjänstens lön”
Arrangeras av Helsingborg-Raus LK och LK i Kropps församling
För information ring Eje Johansson 076-710 23 09
- Göteborgs stift* **Stiftskonvent** lärdagen den 18 april Vinbergs kyrka och församlingshem
Förbundsordf Anders Nordberg talar om ”Vad vill Svenska kyrkans lekmanaförbund?”För info ring Evert Josefsson 033-291156
- Karlstads stift:* **Vårkonven** - uppgift saknas
- Härnösands stift:* **Vårkonvent** I Sundsvall den 10 maj i Granloholms kyrka och församlingsgård
Tema ”Pilgrimsfärd förr och nu”
För information Lars Lindström 070 - 52170 93
- Luleå stift:* **Vårkonvent** den 25 april i Sjungande dalens kyrka.
Ideellt Forums talesperson Jan Olov Nordström, Ullånger talar om vad som är viktigt för hans och vårt förbund.
För info ring Anders Boström 070-3992297
- Stockholms stift:* **Stiftskonvent den 18 april i St Birgittas kyrka.**
Medverkande Carl-Axel Axelsson
Den 20 mars samling i Turebergs kyrka
För info ring Gunnel Berggren Larsson 070-2283116

Min farfar
Lars-Peter

EN SLÄKTSAGA

Lars-Petter och Mina på sin bröllopsdag

Lars-Peter var barn nr 6 av 10, som föddes hos t i Billarp och i Slättö Norregård. Hans farfar blev skadad i kriget i början av 1800-talet, så hans far blev faderlös redan som 3-åring. Farmor Maria drev dock torpet vidare och Johan hade turen att gifta sig rikt. Hans svärfar köpte en gård till dem i Slättö, där priserna var humana. Det berodde på att Slättösands flygsand plågade folket i Slättö, så en efter en utvandrade gårdsägarna till Amerika.

Johan och pojkarna löste sandproblemet vid gårdsgränsen genom att bygga en hankärdsgård.

När sanddrivan nådde över gårdsgården, byggde man en ny gårdsgård ovanpå. Det är en rejäl driva, som ligger där som minne idag. Johan o Cajsa hade otur med sina barn för 4 av dem dog späda - däribland den enda dotter och sedan dog Cajsa i lunginflammation och Johan fick flytta ihop med änkan på andra sidan vägen.

August stannade hemma på Norregården, sedan han varit ute några år som rallare. Familjen ordnade så att han fick gifta sig med Tilda i Uddagård och det blev ett rikt hem.

De andra fem pojkarna gav sig också ut på olika arbeten och det slutade sedan med emigration till Michigan och gruvorna där. Storebror Johannes var först ut och träffade där Marta från Trondheimstrakten. Han jobbade och slet tills han var 95 och efter honom finns det 5 familjer, som jag har kontakt med.

Gården byggdes upp igen då Lars-Petter och Mina återvände från Amerika

Anders Johan fick inte många år i gruvan förrän han omkom och Carl han tröttnade på gruvarbetet och sökte sig västerut till guldlet i Calefornien - fast det fanns inget kvar till honom, så han fortsatte västerut till Korea med sina kompisar och rapporterade därifrån död 1907.

Viktor flyttade till Minneapolis och blev byggmästare där, bodde i Florida på vintern, men hade otur med barn och familj. 1975 fann jag hans namn i telefonkatalogen och hittade huset, som han byggt till sig själv - en kopia av huset i Norregård.

Hans änka levde på ett äldreboende och när vi kom till henne, så upptäckte min Ragnhild och hon att de suttit och pratat med varandra under dagens gudstjänst på Svenskarnas dag.

Farfar Lars-Peter föddes 1863 på Norregård och efter några år på olika arbeten i Sverige, så bar det 1888 iväg till Michigan och gruvarbetet. 1901 återvände han till hemlandet och hämtade Tildas syster Mina - jag tror att det var bestämt så mellan familjerna.

Han var 38 och hon 27 och det bar raskt iväg tillbaka till Ispeming, där bröllopet stod. De fick 2 barn där, men trivdes inte farmor, så det blev flyttning först till Minneapolis och sedan till Calefornien.

I Mariposa uthärdade man knappt 2 år, så på hösten 1907 återvände de till Slättö och Norregården delades i två lika delar.

Hilaryd, byggt 1800-talet. Hit om Minas far och bror 1909

Flygfoto av gården dag då den drivs av Evert Josefssons son

Lars-Peter och Mina fick bygga en ny gård på marken norr om flygsandsfältet - namnet på gården blev Sanna. Nu fanns det bara 4 av pojkarna kvar i livet, så August köpte Viktors andel i arvet och Lars-Peter Johannes del

.Enligt överenskommelsen innan man lämnade Californien, så skulle det finnas färdigt virke till den nya gården på hösten - men August trodde inte att de skulle komma, så det fanns inget att bygga med. Man fick b i en torpstuga och farfar fick hugga sitt virke på Toftö under vintern.

Eftersom virket inte hann torka ordentligt, så blev boningshuset dragigt. Torpet, som låg på den åker, som farfar skulle ha, fick flytta på sig till skogen och där odla en ny åker - Karolineträan.

Det blev ett hårt arbete att bygga nytt boningshus och ny ladugård. Dessutom fick han bryta ny mark och på så sätt skaffa sig mera åker.

Till detta kom att han drabbades av tuberkulos, så man kan undra - hur orkade han.

En del av åkrarna fick han låna ut till svärfar, som kom flyttande med sin stuga, Lilla Ryd, från Uddagården. I Lilla Ryd byggdes även en liten ladugård, så att svärföräldrarna blev självförsörjande med en ko.

Hemma på Sanna fick paret ytterligare 3 barn. Laurens gifte sig med Elsa i granngården och flyttade till Bredaryd. Tina fann en Karl och flyttade till Gösbo. Ester mötte en Arvid från Södra Unnaryd och flyttade också de till Bredaryd.

Josef fann en Märta från Dannäs och de tog över Sannagården och fortsatte förbättringsarbetena. Märta flyttade in i Sanna 1933, så samlades fortfarande flygsanden på fönsterrutorna.

Yngsta tösen Vivi fick flytta med de gamla till Lilla Ryd. Hon blev barnpiga åt min mor, men drabbades av tuberkulos och dog som 18-åring på Eksjö sanatorium.

Mitt minne av honom är att han var en stillsam man, med mycken hosta, då han hostade upp mängder av slem. Som liten pojke sägs det att jag grävde upp det han grävt ner.

Domsöndagen 1940 kom en andfädd farmor och förtvivlat berättade att farfar dött i Lilla Ryd - det är ett minne som man aldrig glömmer.

Sedan fick farmor Mina fortsätta sitt liv i ytterligare 14 år i sitt Lilla Ryd. Idag är Lars-Peters sonsonson Bo kravmjölkbonde på Sanna.

Forskning o bilder
Evert Josefsson

ORDET ÄR FRITT

Ordet ska ju vara fritt och som vi lär vill vi på redaktionen även leva. För att ni läsare ska kunna komma till tals i tidningen har vi fr o m detta numret en sida där ni kan komma med frågor, ha synpunkter på innehåll och presentation m.m.. Lite då och då har jag blivit kontaktad av er med både ris och ros och för att det inte bara ska stanna här på redaktionen vill jag att alla ska få vara med och "debattera" tidningen. Det ska vara konstruktiv kritik. Ris och ros som når redaktionen kommer att redovisas och bemötas på denna sida. Kanske vill ni bara tillägga något med anledning av en artikel.

Styrelsen för Sveriges Lekmannaförbund Betänkande

"Vi vill göra stifts- och riksstyrelsen för Sveriges Lekmannaförbund uppmärksamma på vikten av att hålla kostnaderna nere för våra medlemmar. Avgiften till riksstyrelsen höjdes 2014 till 70 kr per medlem men till stiftet höjdes inte avgiften. Vår medlemsavgift i Vänersborgs församlingskår har varit 100 kr.

Förra året betalade vi 9 320 kr i årsavgifter till stifts- och riksförbund och våra medlemsavgifter gav oss 9 800 kr. Det blev endast 480 kr kvar till vår kår. Vi har alltså blivit tvungna att höja vår medlemsavgift till 120 kr. Det kan vara kännbart för våra medlemmar som ofta är pensionärer, kanske med låg inkomst. I proportion till den relativt höga avgiften 70 kr, undrar vi, vad får våra medlemmar?

Man får en tidning. Är det tidningen som kräver stora resurser? Kan den ges ut färre gånger per år? Kan lay-out och papper göras enklare?

Man kan delta i riksstämman varje år eller få information därifrån. Riksstämman ger deltagarna god gemenskap, andlig fördjupning i kristen tro och inspiration för fortsatt arbete. Det är värdefullt.

Skara stifts Lekmannaförbund har varje år ett mycket gediget och omväxlande program med bl.a. inspirationsdagar och bibeldagar som vi tacksamt deltagat i."

Vänersborgs församlingskår

Tack för ert brev, det tyder på engagemang och det är viktigt.

Brevet har många frågor och förtjänar ett uttömmande svar. I detta nummer av tidningen finns inte utrymme för detta men vi ber att få ta upp brevet i nästa nummer som utkommer sista dagarna i juni i år.

Doch skall jag bemöta det som berör tidninge.

Det är alldeles rätt uppfattat att tidningen kräver stora resurser. Eftersom det är den enda kontaktyta som täcker hela landet anser jag att det är viktigt.

De två stora kostnaderna för tidningen är till tryckeriet och för portot vilka står för halva kostnaden vardera.

En liten kostnad är för papperet. I en tidning kan man inte ha hur tunt papper som helst eftersom text och bild från motstående sida skulle lysa igenom och skulle bli mycket störande att läsa. Att välja ett tunnare papper skulle innebära en marginell vinst skulle resultera i en avsevärt sämre slutprodukt.

När det gäller portot så är det inte mystiskt att göra åt. Posten har sina avgifter och då har vi ändå det allra lägsta vi kan ha. Vi betalar inte per tidning utan vi betalar ett kilopris för hela upplagan. Vi kommer inte undan.

Vad gäller lay-out så är det den tid som jag lägger ner.

Jag har haft ansvaret för tidningen sedan 2006, snart i tio år. Om jag räknar in all tid som jag lägger på detta arbete så är det minst en halvtid.

Min timpenning har hela tiden varit 0 kronor så där finns det inte heller något att dra in på. Jag har inget arvode för det arbete som jag lägger ner och har ingen avsikt att ta betalt i framtiden heller. Dock betalar förbundet för viss utrustning som jag behöver för att kunna slutföra mitt uppdrag.

Tidningen är det enda kanalen där vi når ut till alla medlemmar, inte bara våra medlemmar utan även församlingar, intresseorganisationer, våra biskopar och våra kyrkoherdar. Det är enormt viktigt att vi har kyrkans högsta med oss.

Britt Louise Madsen
Redaktör
Lekman i Kyrkan

SVENSKA KYRKANS LEKMANNAFÖRBUND

FÖRBUNDSBUTIKEN

Prislista och sortiment

Varuslag		å-pris	Antal beställda	Totalt
	Förbundsmärke 10 mm med nål	25.-		
	Förbundsmärke 10 mm med klack	25.-		
	Förbundsmärke 15 mm med klack	25.-		
	Förbundsmärke 15 mm med nål (förgyllt)	50.-		
	Manschettknappar med förbundsmärke	145.-		
	Slipshållare med 10 mm förbundsmärke	90.-		
	Brosch med förbundsmärke	65.-		
	Berlock med förbundsmärke	150.-		
	Blockljus 15,5 diam 4 cm m förb märke	50.-		
	Brevmärken i kartor om 64 st / karta	5.-		
	CD-skiva med Rolf Paulsen	149.-		
	Fleecepläd m. broderat förbundsmärke 150x200	298.-		
	Förbundsflagga 2,4 x 1,5 m (10 m flaggstång)	995.-		
	Förbundstallrik i blått, svart och guld	145.-		
	Glasblock med förbundsmärket (Bergdala)	160.-		
	Kulspetspenna med emblem	10.-		
	Ordförandeklubba, handgjord med emblem	275.-		
	Porslinsvas med förbundsmärke	65.-		
	Scarves helsiden - marin el vinröd	140.-		
	Slips med förbundsmärke vinröd eller marin	50.-		
	Standar med förbundsmärke i guldtryck	65.-		
	Stång med vit marmorplatta till fot	65.-		
LITTERATUR				
	"Gudstjänsten och vi själva", C H Martling	50.-		
	"Leva, tjäna i kyrkan", C A Axelsson	50.-		
	"Silversmeden" av C A Axelsson	130.-		
	"Vem är Han", C A Axelsson	150.-		

Varorna kan beställas genom att fylla i blanketten och sända eller ringa in beställningen till förbundsbutik.

Svenska Kyrkans Lekmannaförbund

Förbundsbutik

c/o Ahonen

Rådhusgatan 81

831 45 Östersund

Tel 063-12 30 30

KÖPINGSBYGDENS FÖRSAMLINGSKÅR

"RESTE" TILL ISRAEL OCH PALESTINA

Fr v Gerd Holmström , Saga-Lena Höglin med blus inköpt i Jerusalem (arabiskt arbete) och Marit Lagerberg.

Så har vi haft årets första möte i Församlingskåren. Ett 20-tal medlemmar hade kommit till St.Olovsgården för att se och höra prästen Saga-Lena Höglin berätta och visa bilder från resan i oktober 2014 då hon besökte Jerusalem - Palestina. Hon hade tagit ca 260 bilder som hon visade på filmduk, och hon berättade mycket inlevelsefullt om vad hon och medresenärerna sett och upplevt.

Resan omfattade åtta dagar och det var imponerande vad som hunnits med och fångats upp med tydliga fina bilder som Saga-Lena tagit.

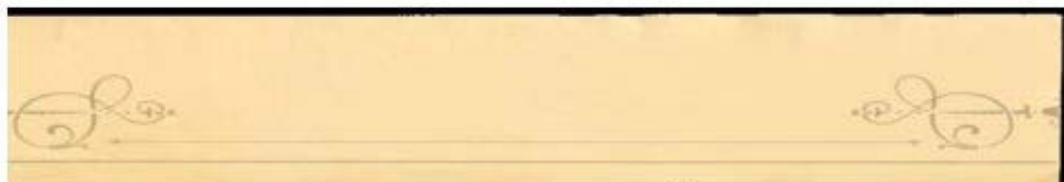
Uttrycksfulla bilder från Golgata, Jesu grav, Olivberget, Getsemanes trädgård och mycket, mycket mera. Saga-Lena som kan sin bibliska historia fick oss att känna med allt ohyggligt lidande som sorgligt nog förekommer i dessa historiska platser.

Jesu kristna budskap om fred behövs mer än någonsin, och vi får aldrig upphöra att tro på, be om och hoppas på den kärlek-Jesus gav allt levande i skapelsen när han dog på korset.

Saga-Lena fick svara på många frågor och vi hade mycket att samtala om vid den goda smörgåsbuffén som följde.

Marit Lagerberg läste föregående söndags bibeltext, Gerd Holmström levandegjorde en fin betraktelse, vi sjöng gemensam psalm och Saga-Lena gav välsignelsen. Tacksamma och tankfulla bröt vi upp från en innehållsrik kväll.

Fotot: Gerd Holmström
Text Barbro Slaug

STIFTELSEN BRÖDET

Nyhetsbrev till vänner och understödjare

Våren 2015

Kära Vänner och Understödjare!

Blindskolan i Cooch Behar i Indien, som Stiftelsen Brödet stöder, firade 50-årsjubileum den 10 januari 2015. Stiftelsens ordförande Lena Åkerlund för (på egen bekostnad, d.v.s. ej på stiftelsens) till Indien för att närvara därvid.

1955-1985 arbetade det norska missionärsparet Olav och Brit Hodne i Västbengalen i Indien. Olav Hodne arbetade med flyktingarbete i Bangladesh och Indien för Lutheran

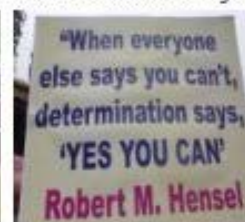

World Service. En stor dagstidning kallade honom Fader Teresa. Tre gånger nominerades han till Nobels fredspris bl.a. av Moder Teresa! Brit Hodne såg att det fanns många blinda barn i och omkring staden Cooch Behar. Den

närmaste blindskolan låg mer än 20 mil bort. Det var en omöjlighet för de fattiga föräldrarna att sända sina barn till den. År 1965 startade därför Brit Hodne en blindskola i Cooch Behar. Där går idag 75 synskadade och blinda elever. Rektorn, M.B.Chhetri, är själv blind och förstår verkligen vad skolan betyder för var och en av eleverna, som annars skulle få ett undanskymt liv i en ofta avlägsen by. Många av skolans f.d. elever som deltog i jubileumsfirandet, är ett levande bevis på hur meningsfullt det är att blinda och synskadade liksom alla andra får möjlighet till skolgång. De berättade inför alla närvarande att de tack vare skolan nu kan arbeta och försörja sig som lärare, fysioterapeuter eller annat.

Det var ett ståtligt jubileumsfirande med en stor utomhusscen, banderoller och plakat, fyrverkeri, invigning av Hodne Memorial Auditorium, ballonger och duvor som släpptes upp i skyn. En trevlig videoinspelning gjord 2012 med Brit Hodne, som avled år 2014, visades. Sång, musik och drama framfördes av skolans elever. Över femhundra besökare bjöds på lunch.

Lena fick tala till både lärare och elever. När hon frågade eleverna om de tyckte om att bo på internatet och gå i skolan, fick hon ett glatt och rungande JA från dem alla. Det ger ny kraft att fortsätta stödja skolan. Rektor Chhetri och skolans ledning bad Lena att till såväl alla privata givare som organisationer och företag framföra ett varmt tack för det ekonomiska stöd skolan sedan år 2010 får genom Stiftelsen Brödet och som gör det möjligt att driva skolan. Det varma tacket låter vi nu gå vidare till Dig!

Varma hälsningar

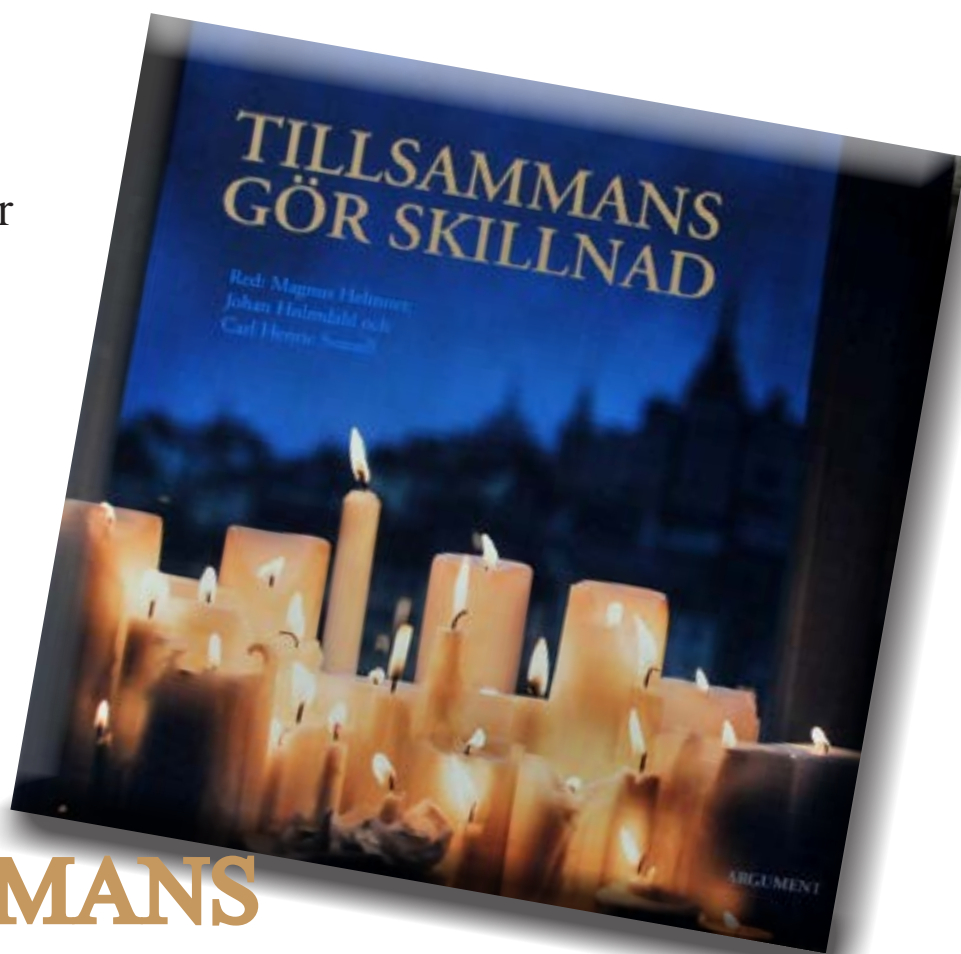
från **Stiftelsen Brödet** och hela styrelsen
Lena, Roger, Arne, Bo, Elisabeth, Ivar, Marianne

Stiftelsen Brödet - BG 900-4201 och PG 90 04 20-1

Org.nr: 802401-2844, www.stiftelsenbrodet.nu, e-mail: akerlund.lena@gmail.com
Stiftelsen Brödet, c/o L.Åkerlund, Grev Turg. 64, 114 38 Stockholm Tel: 070-2545233
Styrelse: Lena Åkerlund, ordf, Roger Arvidsson, sekr, Bo Claesson, Arne Wikström
Suppl: Ivar Boman, Elisabeth Kedland Hofberg, Marianne Upmark

Litteraturtips från Argument

Red: Magnus Helmner
Johan Holmdahl
Carl-Henric Svanell

TILLSAMMANS GÖR SKILLNAD

Är en antologi som har vuxit fram i en tid när allt fler sociala och diakonala alternativ behövs. Tre teman framträder tydligt i mosaiken av texter: volontärers betydelse, att möta utsatthet och att möta sig själv.

Många av texterna utgår ifrån det ekumeniska julfirandet, jul i gemenskap, där även utslagna och ensamma ryms. Erfarenheterna därifrån är tydliga: Vi behöver skapa flera öppna mötesplatser, där alla är välkomna och bemöts med respekt. Och även om vi befinner oss i olika situationer i livet behöver vi varandra.

FAMILJENYTT

TILL MINNE

”Vår älskade make, pappa, svärfar, morfar, farfar har i stillhet somnat in och lämnat familj, släkt och vänner för evigt. Vi saknar dig oerhört mycket och vi vill här berätta om vem du var och allt du gjort för oss i familjen, samt för bygden Visnums-Kil som blev din hembygd från vuxen ålder då du bildade familj och engagerade dig i denna landsbygd.

Per-Vilhelm föddes 1929 i Steneby församling, Dalsland. Efter studentexamen i Åmål följde studier i Helsingborg med folkskollärarexamen 1953. Under denna studietid mötte han sin blivande hustru Marianne och de fick tillsammans fyra barn, samt elva barnbarn. Under sin första tjänstgöringstid var Per-Vilhelm anställd som lärare i Brunskog, Billingsfors och där efter som lärare i Krontorps skola, Visnums kommun för att därefter tillträda en folkskollärartjänst i Kärr skola i Visnum-Kil 1957. Han kom då, bredvid lärartjänsten, att ansvara för uppgiften som kantor i Visnums-Kils kyrka fram till 1959. Då avlade han organist- och kantorsexamen i Göteborg, vilket föranledde att han från 1960 innehade en ordinarie skolkantorstjänst i Visnums-Kils församling fram till sin pension 1993.

Per-Vilhelm hade genom åren en rad förtroendeuppdrag vid sidan om sin skolkantorstjänst. Han var ordförande i kyrkorådet under slutet av 1990-talet och var även in i det sista kassör i Visnum och Visnums-Kils församlingsskär som låg honom varmt om hjärtat.

PER –VILHELM HEIMER

Mellan 1983-1997 var han ordförande i hembygdsföreningen.

Under de aktiva åren hade Per-Vilhelm ytterligare uppdrag, bland annat som korresponderande kassör i Värmlands biodlarförening, ordförande i Kärrs hem- och skolförening och härutöver under många år som uppskattad körledare för Visnums-Kils kyrkokör. Förutom denna lista av aktiviteter var Per-Vilhelm, P-V eller Magistern som han ofta kallades av bygdens alla skolbarn, en fantastisk familjefar och man. Läraryrket var hans kall och den pedagogiska ådran var nedärvd i generationer bakåt i släktleden, då både far och farfar varit folkskollärare i Dalsland.

För Per-Vilhelm var ingenting omöjligt. Han var en stor optimist och hade ett stort hjärta för alla.

Han tog emot alla med öppen famn, oavsett om det var före detta sockenbor på genomresa, polska jordgubbsplockare eller nyinflyttade i bygden. Att tillsammans med föreningsmedlemmar planera och genomföra evenemang var också ett stort intresse, vilket kunde resultera i ”Kyrkritt” vid Kyn-delsmäss, Visnums-Kilsdagar eller något av alla musikevenemang som anordnades i kyrkan eller vid hembygdsgården i Visnums-Kil.

Vi är så stolta och glada att få ha haft just dig som make och pappa.” Så skriver maken Marianne och barnen Christina, Anders, Astrid och Elisabeth m. familjer i Nya Kristinehamns-Posten.

Vi som haft glädjen att umgås och med vännen Per-Vilhelm tillsammans fått arbeta med församlingsskåren, saknar honom mycket. Han var så noggrann och hade lösningar på det mesta. Och som den generösa människa han var, spred han värme och glädje i sin omgivning. Det familjen skrivit om honom visar också på hur aktiv han kunde vara. Under hans tid i den här bygden hände så mycket och centrum för oss alla var KÄRR där skola, hembygdsgård och närhet till kyrka och församlingsshem fanns. Och där någonting hände så fanns P-V där. Många följde honom till den sista vilan och tacksamma ord fanns i alla de många kondoleanser som lästes upp. Vi önskar honom God Vila.

Sven Eskils, komminister em.
För Visnums-Kils församlingsskär:

FAMILJENYTT

TILL MINNE

TAGE JOHANSSON

Tage Johansson, Värnamo, har den 4 december 2014 gått ur tiden. Tage var en av vår lekmanarörelses verkliga trotjänare, medlem i kyrkobrodrakåren i Värnamo sedan 1974 och efter kårens namnbyte, medlem i Värnamo församlingskår till sin bortgång. Tage tillhörde dem som i lekmanarörelsen såg en bärande idé, en levande kraft som han med ansvar och stort engagemang var delaktig i till glädje för vårt förbund och för vår kyrka. Hans engagemang var särskilt etablerat inom kyrkans gudstjänstliv med längtan efter att fördjupa sin kunskap om kristen tro och kristet liv. För Tage hade bönen en central plats. Tage påminde och upprepade ofta: *"Gud hör bön! Sök och du ska finna, bed och du ska få. Du är omsluten av Guds oändliga kärlek!"*

Tage var född den 12 maj 1922 i den först uppförda officersvillan utanför regementet I 11 i Växjö. Vid tre års ålder följde Tage med familjen som bosatte sig i Agnaryd, Mistelås. Tage konfirmerades den 6-7 mars 1937 i Mistelås och fick från sin far, som på grund av sjukdom inte kunde delta, ett fickur, en bok och inte minst följande minnesord från Romarbrevet (2:7): *"Evigt liv skall han giva åt dem som med uthållighet i att göra det goda söka härlighet och ära och oförgänglighet."* Den mest minnesrika dagen i Tages liv var pingstdagen 1955 då 35 000 besökande i 35 graders värme hade samlats till Smålands-dagen på Skansen i Stockholm. Det hade dessförinnan annonserats efter par från Småland som önskade ingå äktenskap, ett par från Kalmar län, ett par från Kronobergs län och ett par från Jönköpings län. Efter en fråga från arrangörerna om Tage och hans blivande maka, Inga-Britt, kunde tänka sig att representera

Jönköpings län i stället för Kronobergs län i detta sammanhang och efter ett jakande svar ingick Tage och Inga-Britt jämte två andra brudpar äktenskap denna dag på Skansen. Tage och Inga-Britt fick så småningom två barn, Ingalill född 1956 och Gunnar född 1959.

I Värnamo fanns en kyrkobrodrakår sedan 1931. I början av 1974 mötte Tage kårens ordförande Gottfrid Johansson. Gottfrid frågade: "Ska du inte gå med i kyrkobrodrakåren?" "Jo", svarade Tage, "det kanske jag ska göra!" Kyrkobrodrakåren i Värnamo hade då 54 medlemmar som med Tages inträde den 12 februari 1974 blev 55. Tage var alltså dess medlem i lekmanaförbundet. Han var under drygt 25 av sina 40 medlemsår ordförande i Värnamokåren och därtill vice ordförande i denna kår under många år. Härtöver var Tage under ett par årtionden ledamot i stiftskonventsrådet i Växjö stift och deltog under denna period i näst intill samtliga stifts- och höstkonvent. Tage deltog också i samtliga rikskonvent från och med 1974 med undantag av konventen i Rättvik 2012 och Alingsås (Hjälmaröd) 2014. Han hämtade inspiration från lekmanaskolan och från de särskilda gemenskapsdagarna i Sigtuna samt från sällskapet "Smålandsringen", ett sällskap i Småland för dem som deltagit i lekmanautbildning i Sigtuna. Tage tillhörde slutligen Mariakyrkans torsdagskör där han med stor glädje deltog i sånger och psalmer, vissa med särskild inlevelse: 'Lär mig din väg o Gud' (783), 'Se jag vill bära ditt budskap' (89), 'Herre låt mig få vila i dig' (759), 'Jag är så glad att Jesus är min', 'Jag tror på underverk', 'Glad att få leva',

Han är min sång och min glädje', 'Jag är i Herrens händer' och 'Jag ser Gud bakom allt'. När vi senast möttes under Tages 90-årsdag 2012 valde han att inför gratulanterna citera psalm 217:

*"Gud för mig är allting klart,
allt det dolda uppenbart.
Mörkret är ej mörkt för dig
och i dunklet ser du mig."*

*Läk mitt öga, att jag ser,
hur du är i det som sker.
Där jag bäst behöver dig,
är du allra närmast mig."*

*Och om jag ej mer förmår,
gå i tro den väg du går.
Led mig vid din fasta hand,
steg för steg mot livets land."*

*När min tanke tvivelstrött,
obetvingat motstånd mött
och ej mera mäktar strid
innesluten i din frid."*

*All din nåd är öppen famn
och ditt namn en ljuvlig hamn.
ad du vill är helighet,
men du är barmhärtighet."*

(E. Malmström 1936, 1965)

Vi tackar Herren för vad han gav genom Tage Johansson. Vi lyser frid över hans minne och överlämnar oss åt Herren som vi är med vår saknad och vår skuld. Vi ber om att vi själva ska få dö i frid när rätta stunden är inne, och se Herren ansikte mot ansikte, han som är vår frälsnings Gud.

Anders Nordberg
förbundsordförand

Guds närvaro spred väldoft vid sopplunchen i Torsåker

Fr v Kyrkoherde Eva-lena Kempe tillsammans med soppggruppen. Fr. vänster Anna-Greta Petersén, Ingrid Andersson, Berit Pettersson, Lena Brandhed, Margareta Öholm, Siv Andersson, Inger Skoglund och Berit Bergström. Iklädda sina färggranna förkläden som tillverkats inom ramen för ett hjälpprojekt för kvinnor i Sydafrika.

2004 fick Torsåkers församlingsskårs ordförande Berit Bergström för sig att prova på något nytt i Torsåker. Via ryktet hade hon hört talas om begreppet sopplunch. Kunde det möjligen vara något för en liten landsortsbygd som Torsåker?

Sagt och gjort. Några svårigheter att få ihop en besättning till soppggruppen som skulle koka soppan inför den första sopplunchen fick hon inte. Inte heller infann sig några svårigheter att få gäster.

Den första sopplunchen följdes på flera i församlingshemmet första måndagen varje månad och som lockade gäster ända från Gävle som valt att resa fem mil med buss enbart för att få komma till Torsåker och äta soppa i trevlig gemenskap med Torsåkersborna. Under de tio år som gått har i runda tal c:a 5.000 portioner soppa serverats i församlingshemmet.

1 december i år var det dags för tioårsjubileum. Som traditionen bjöd hade "december-soppan" bytts ut mot julbord.

Dagen till ära inleddes bjudningen med musik framförd av Lagmansgårdens spelmän från Ovansjö innan gästerna inbjöds att ta för sig av det välfyllda julbordet. Församlingens kyrkoherde Eva-Lena Kempe framförde ett varm tack till soppggruppen och det arbete man gör för att människor skall kunna få samlas under trevliga former i församlingshemmet och få uppleva lite gemenskap med sopptallriken i centrum.

Gäster i långa banor.

... och i år svängde det till och med om soppan

- Paulus säger att Guds närvaro sprider väldoft i världen och det är precis vad ni gör. Med er soppa sprider ni Guds väldoft, sa Eva-Lena Kempe som en personlig reflektion över det ideella arbete som utförs av soppgruppen.

Staffan Berglind
Vice ordf.
Torsåkers församlingskår

Lagmansgårdens spelmän

ÖVRIGA FUNTIONÄRER

CARL AXEL AXELSSON

Car-Axel är sedan 1998 hedersordförande i lekmanaförbundet och har under en lång period dessförinnan varit förbundets ordförande. Carl-Axel som nyligen fyllt 90 år är känd för sin vitalitet, idérikedom, ledningsförmåga och kompetens samt inte minst för sitt författarskap med läroböcker, skönlitteratur och nu senast med deckare som resultat. Carl-Axel tar sitt uppdrag som hedersordförande på största allvar och deltar engagerat och med intresse i förbundets verksamhet. Carl-Axels erfarenhet, engagemang och värme är till stor glädje för oss alla.

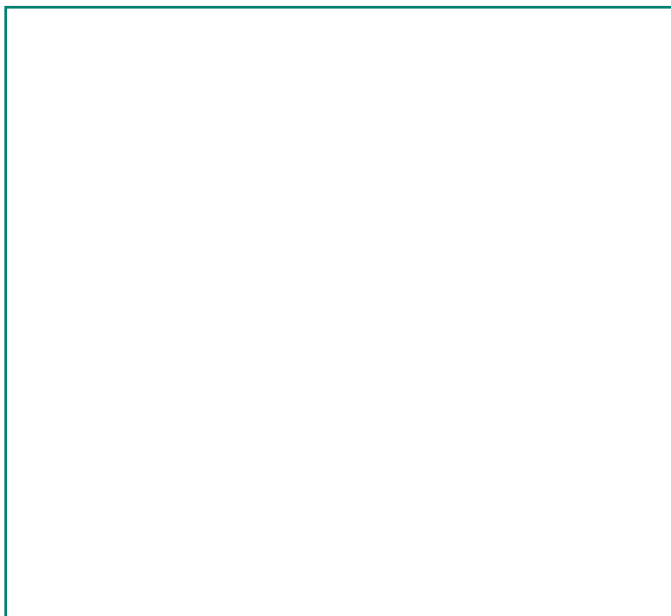
BRITT LOUISE MADSEN

Britt Louise är sedan 2006 förbundsredaktör i och har alltsedan dess haft huvudansvar för lay-out, utformning och redigering av förbundets tidning, "Lekman i Kyrkan". Britt-Louise blev medlem i lekmanaförbundet, och Frösö församlingskår 1992. Britt Louise är gift med förbundskassör Juhani Ahonen. Såväl Britt Louise som Juhani arbetar med outtröttligt engagemang och med osviklig trofasthet för lekmanaförbundets ändamål såväl på stiftsplanet, Härnösands stift, som på riksplanet. Den arbetstid Britt-Louise frivilligt, utan arvode, lägger ner på förbundets tidning,

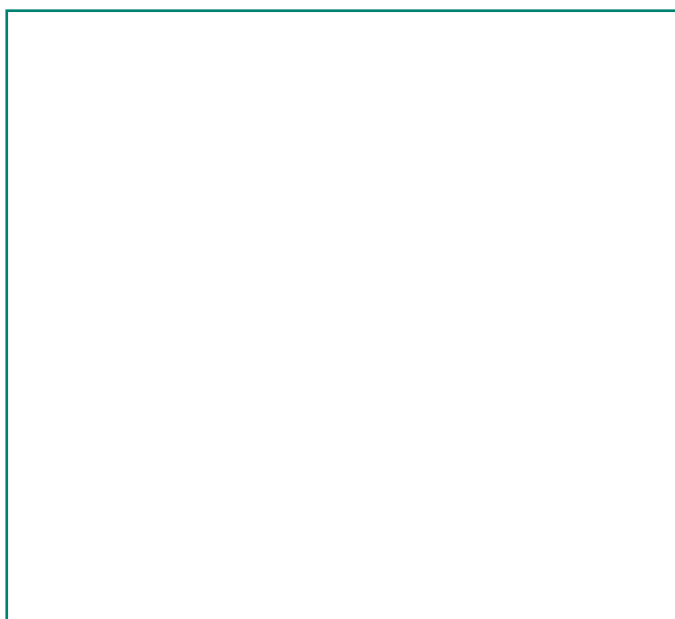

I FÖRBUNDET

ALLAN FORSBERG

BENNY OHLSSON

En tankeväckande, glad och vis föreläsning fick vi ta del av när vi ett 30-tal medlemmar samlats i St.Olovsgården för att höra Staffan Kvassmans tankar om ”Jesus från Nasaret går här fram, - men hur ?

Han utgick från Anders Frostensons psalm nr 39 i svenska psalmboken:

”Jesus från Nasaret går här fram”. Han berättade varmt om Anders Frostenson som präglat vår psalmbok, kanske mest av alla psalmförfattare?

Anders Frostenson fick inspiration till den mest sjungna adventspsalmen på en Mälarö : Adelsö, där han spontant med skidstaven skrev ner orden i snön! När han sen kom tillbaka för att nedteckna sin psalm hade snön smält. Han rekonstruerade texten i minnet.

Så kom psalmen ”Jesus från Nasaret går här fram” till. Anders Frostenson var 29 år när han skrev denna psalm. Han dog 4:e feb. 2006.

Han blev 99 år och hans författarskap och gärningar är oförglömliga. Staffan Kvassmans filosofi om HUR ”Jesus går fram” är trösterik och kan hjälpa oss även i vår tid och vårt förhållningssätt till våra medvarelser. Jesus räknar med att vi kan reflektera och känna igen oss.

Gudstjänsten skall vara ett personligt möte. Liknelsen om kvinnan som begått äktenskapsbrott, och som inte blev dömd.

Den som var utan skuld skulle kasta första stenen, men eftersom ingen var utan skuld, blev ingen sten kastad. Budskapet är: ”Vi skall inte döma, utan hjälpa och stödja varandra.”

Staffan Kvassman avtackades av ordf. Gerd Holmström som höll en stämningsfull andakt efter att vi avnjutit god smörgåsbuffé. Tacksamma bröt vi upp efter en mycket givande kväll.

Barbro Slaug

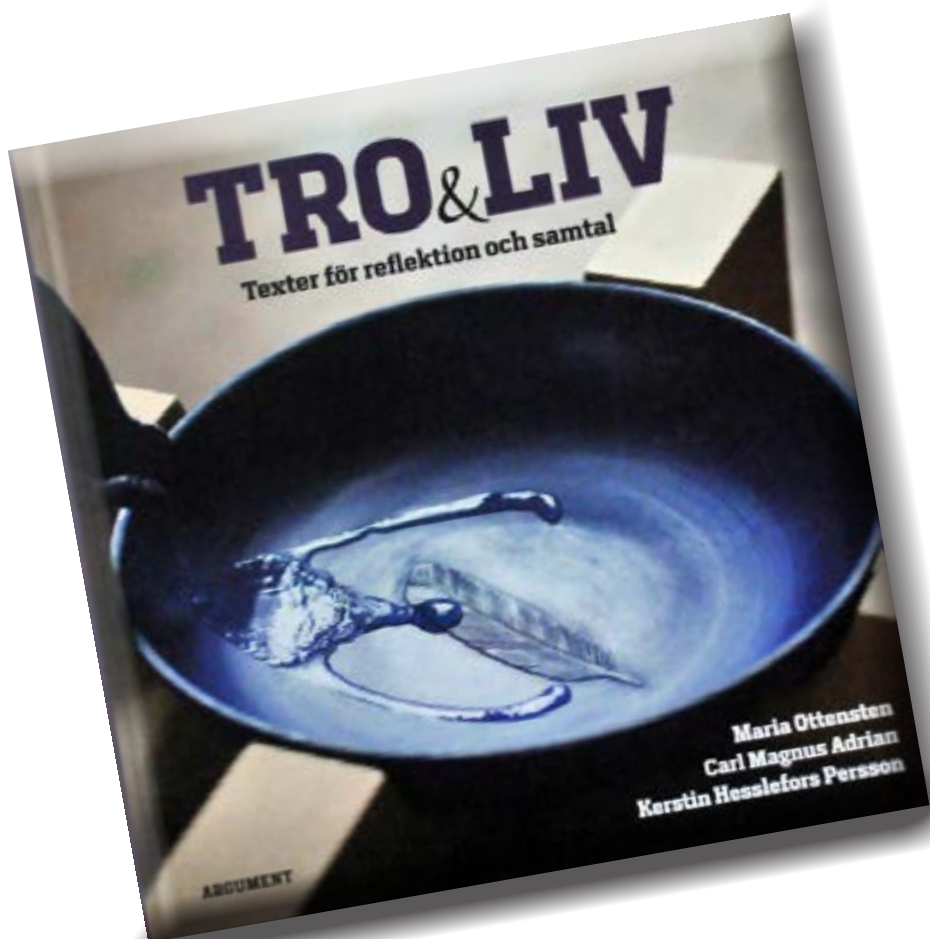
Litteraturtips från

Tro och Liv

Texter för reflektion och samtal

Maria Ottensten
Carl Magnus Adrian
Kerstin Hesslefors Persson

Tro och Liv är en bok om kristen tro, beskriven genom en mosaik av texter. I femton kapitel berättar författarna om Gud, Bibeln, församling, böner, förlåtelse, livet efter döden och mycket mer. Som en röd tråd genom boken finns övertygelsen att Gud är med oss i glädje och sorg, i vardag och fest – för tro och liv hör ihop.

En bok att läsa på egen hand eller tillsammans med andra.

Sprickor av liv

Vad händer när livet inte blir som vi har tänkt oss eller när livet tar en helt annan vändning? För visst har vi alla erfarenhet av att så kan vara fallet. Våra drömmar och förhoppningar går inte i uppfyllelse och ibland sker det som är än värre, det som inte bara får hända - det otänkbara och katastrofala. Livet går helt enkelt sönder och det som återstår är skärvor och spillror, ja död och förlust.

Ingen av oss kan i det långa loppet vara ovetande om dessa livets grundläggande realiteter men skillnaden är stor mellan att försöka vara medveten om allt detta och att ha upplevt allt detta in på bara skinnet. Fastan och Passionstiden handlar om dessa livets grundläggande realiteter utan förbehåll och skygglappar. Inte bara som en teori och tillrättalagd dogmatik utan som upplevd och delad disparat livserfarenhet. Delad av Gud själv genom en människa - Jesus från Nasaret.

Vad gör det då för skillnad? Förändrar och förvandlar det något för mig i mitt liv och mitt sätt att leva? Det mest uppriktiga svaret är kanske både ett ja och ett nej. Ett nej därför att livets grundläggande realiteter kvarstår. Ingen av oss kan få fri lejd från dessa eller hitta någon genväg som förskonar oss från sorg och smärta, lidande och död.

Vi lever alla under samma förutsättningar oavsett tro och livsförståelse. Smärtan och förlusten känns och gör lika ont för oss alla. Men det finns också ett ja! Ett ja därför att Gud själv har valt att gå in i det otänkbara och katastrofala och förlorat sitt ansikte och anseende genom att dela allt detta med oss. En Gud vars liv det till sist på Långfredagens kväll i Jesu gestalt, enbart återstår skärvor och spillror, ja död och förlust. Därför heter det i en av Långfredagens texter hämtat från profeten Jesajas bok: "Han var föraktad och övergiven av alla, en plågad man, van vid sjukdom, en som man vänder sig bort ifrån."

Och det är väl så vi oftast försöker hantera livets från- eller avigsida. Vi vänder oss i det längsta helt enkelt bort och förnekar, föraktar och överger allt det vi inte vill veta av eller kännas vid. Därmed delar vi inte Guds hållning till livets realiteter utan i ett fåfängt försök strävar vi efter att - utifrån - behärska, besvärja och kontrollera livsvillkoren istället för att möta dem vapenlösa - inifrån - i tro, öppenhet och tillit.

Att möta livsvillkoren inifrån och inte utifrån betyder inte att vi resignerar eller kapitulerar inför dödens och destruktivitetens ohyggliga makter utan enbart att vi ser och tar dem på allvar som en oförskönad del av verkligheten.

Samma verklighet som Gud själv har delat och delar med varje människa. För vår tro är att Påskdagens ljus då gryr mellan skärvor och spillror och genom död och förlust uppstår och ges det utrymme för nytt liv, trots allt som talar och verkar för motsatsen. Ett påskeevangelium som inte är lättköpt eller lättsmält men trovärdigt och anspråksfullt eftersom det inte bortser från livets realiteter utan genom gudomlig närvaro och kärlek förvandlar dem till sprickor av liv!

Sven Milltoft
Kontraktsprost,
Östermalms kontrakt
Kyrkoherde
Hedvig Eleonora församling